

**Θέσεις της Συσπείρωσης
Πανεπιστημιακών
για το σχέδιο νόμου για την Ανώτατη Εκπαίδευση**

Το Σχέδιο Νόμου για την Ανώτατη Εκπαίδευση που κατέθεσε η Υπουργός Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων στις 21/7/2011 είναι ένα κείμενο εφιαλτικό, με απουσία οράματος για την Παιδεία και την Έρευνα. Είναι ένα νομοσχέδιο *αντιλόγου* και όχι *διαλόγου* με την πανεπιστημιακή κοινότητα και οι διατάξεις του διακρίνονται για τη φοβικότητα αλλά και την εχθρότητα με την οποία το Υπουργείο Παιδείας αντιμετωπίζει την ακαδημαϊκή κοινότητα.

Ο νέος νόμος:

Είναι **αντισυνταγματικός** γιατί πλήττει το αυτοδιοίκητο και καταλύει επί της ουσίας τη δωρεάν παιδεία με δραματική συρρίκνωση των δημοσίων δαπανών.

Είναι **αντιδημοκρατικός** γιατί αναιρεί τη δημοκρατική συμμετοχή και εκπροσώπηση όλης της πανεπιστημιακής κοινότητας, αφού παραδίδει τις διοικήσεις των Πανεπιστημίων και ΤΕΙ σε ολιγαρχικά όργανα με επιχειρηματικό προσανατολισμό, δημιουργώντας ένα αυταρχικό και ολοκληρωτικό μοντέλο διοίκησης, το οποίο ενισχύει την αδιαφάνεια, τη διαφθορά και την αυθαιρεσία.

Είναι **αντικοινωνικός** γιατί μετακυλίζει ένα μεγάλο μέρος του κόστους της λειτουργίας των Ιδρυμάτων στους φοιτητές, στις φοιτήτριες και στις οικογένειες τους.

Είναι **αντιεπιστημονικός** γιατί διαλύει τα ενιαία πτυχία και αφανίζει την έρευνα.

Τα χαρακτηριστικά του νέου νόμου υπηρετούν την κατάργηση της σχέσης επιστήμης και πτυχίου, τις συλλογικότητες και τους όρους ελευθερίας που απαιτεί η παραγωγή νέας γνώσης, τη διάλυση, εν τέλει, του Δημόσιας Δωρεάν Ανώτατης Παιδείας και την ανασύνταξή της ως εμπορευματικού αγαθού, σύμφωνα με τις επιταγές του νεοφιλελευθερισμού.

Για να επιτευχθεί το επιθυμητό αποτέλεσμα **πρέπει να ελεγχθούν τα Ιδρύματα καταλύοντας τη συλλογική διοίκηση**. Στη θέση τους δομείται ένα **πανίσχυρο 15μελές Συμβούλιο**, το οποίο είναι **κατά το ήμισυ διορισμένο**, με εξουσίες που ποτέ πριν δεν είχαν άλλα πανεπιστημιακά όργανα διοίκησης. **Χωρίς έλεγχο, χωρίς λογοδοσία**.

Το Συμβούλιο αυτό θα **διορίζει τους Κοσμήτορες - τον Πρύτανη για τα Πανεπιστήμια και τους Διευθυντές - τον Πρόεδρο για τα ΤΕΙ**. Καταργούνται Τμήματα και Τομείς και στη θέση τους δημιουργούνται **διευθυντές των προγραμμάτων σπουδών και ομάδες διδασκόντων** που απονέμουν πτυχία. **Όλα τα άλλα όργανα είναι διακοσμητικά**. Η Σύγκλητος των Πανεπιστημίων, η Συνέλευση των ΤΕΙ, και η Συνέλευση των Σχολών τους έχουν μόνο συμβουλευτικό ρόλο (διατύπωση γνώμης) προς το Συμβούλιο και την Κοσμητεία/Σχολή, με την τελευταία να αποτελείται από το διορισμένο Κοσμήτορα/Διευθυντή και τους διευθυντές προγραμμάτων σπουδών. Τα πάντα (Οργανισμός, Κανονισμός Λειτουργίας, κ.ά.) θα καταρτίζονται από το διορισμένο Πρύτανη/Πρόεδρο και θα εγκρίνονται από το Συμβούλιο. **Δημιουργείται ένα αυταρχικό και ολοκληρωτικό μοντέλο διοίκησης** με την κατάργηση της άμεσης εκλογής των Αρχών του

Πανεπιστημίου και ΤΕΙ και την υιοθέτηση της πρακτικής του διορισμού των πάντων από ένα ολιγομελές Συμβούλιο. Ενισχύεται με αυτόν τον τρόπο η συναλλαγή, ο κομματισμός και η διαφθορά, εφόσον στις ήδη γνωστές μορφές πολιτικής παθογένειας έρχεται να προστεθεί ο επιχειρηματικός παρεμβατισμός με τη μορφή κάποιων «προσωπικοτήτων» με γενικά «προσόντα». Δηλαδή, το αντίθετο αποτέλεσμα από τις αναγκαίες ρυθμίσεις για την απάλειψη ορισμένων παθογενειών που παρατηρήθηκαν στο πανεπιστήμιο.

Για να εξασφαλίσει την υποταγή των μελών ΔΕΠ Πανεπιστημίων/ΕΠ ΤΕΙ ο νόμος φροντίζει να διαμορφώσει κατάλληλες συνθήκες ώστε τα εκλεκτορικά σώματα να ελέγχονται, να χειραγωγούνται. Πώς θα γίνεται αυτό; Τα εκλεκτορικά (Επιτροπές επιλογής πλέον) θα είναι επταμελή και θα καθορίζονται πρακτικά από τον Κοσμήτορα ύστερα από «διαβούλευση» με μέλη της Σχολής. Η Επιτροπή επιλογής θα ζητά, εκτός των άλλων, και γραπτή αξιολόγηση από «διαπρεπείς» καθηγητές του εξωτερικού ή σε εξαιρετικές μόνο περιπτώσεις του εσωτερικού. Με αυτό το σχέδιο ποιο μέλος ΔΕΠ/ΕΠ οποιασδήποτε βαθμίδας μπορεί να είναι ήσυχο ότι θα κριθεί αξιοκρατικά από ολιγομελή εκλεκτορικά σώματα που διορίζονται από τον Κοσμήτορα/Διευθυντή και συνεδριάζουν πρακτικά εν κρυπτώ; Από πότε ο διορισμός ολιγομελούς σώματος εκλεκτόρων από ένα πρόσωπο προάγει την αξιοκρατική κρίση;

Για να ενισχύσει το φόβο που θα χαρακτηρίζει την καθημερινότητα των μελών ΔΕΠ/ΕΠ, οι προκηρύξεις θέσεων ΔΕΠ/ΕΠ θα γίνονται από την Κοσμητεία. Θα αξιολογούνται οι αναπληρωτές που έχουν συμπληρώσει 8 χρόνια ή οι καθηγητές που έχουν συμπληρώσει 5 χρόνια, με επιτροπή επιλογής, ορισμένη από τον Κοσμήτορα. Αν κρίνονται αρνητικά θα τιμωρούνται με εξευτελιστικές ποινές: δεν θα συμμετέχουν σε εκλεκτορικά, δεν θα διδάσκουν στα μεταπτυχιακά και δεν θα επιβλέπουν ή εξετάζουν

διδασκτορικά. Όσο για τους Λέκτορες και τους Επίκουρους; Οι Επίκουροι αντιμετωπίζονται ως συμβασιούχοι διδάσκοντες με ορισμένη Θητεία. Μετά το πέρας αυτής ο Επίκουρος θα απολύεται, εκτός αν υπάρχει ανάγκη (και φυσικά αν είναι και «καλό παιδί») οπότε θα έχει μια ελπίδα να γίνει Αναπληρωτής. Ο κλειστός αριθμός στις εξελίξεις υιοθετείται, έτσι ώστε να στηριχθεί έμπρακτα η επιχειρούμενη επαναφορά της ολιγαρχικής δομής μέσα στο Πανεπιστήμιο. Οι Λέκτορες των Πανεπιστημίων και οι Καθηγητές Εφαρμογών των ΤΕΙ εξαφανίζονται από το χάρτη. Στη θέση τους θα εμφανιστούν οι νέοι «407 και ΕΕΠ ΤΕΙ», εντεταλμένοι διδάσκοντες με ατομικές συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου. Όλα τα μέλη ΔΕΠ/ΕΠ μετατρέπονται σε «υπαλλήλους» χωρίς λόγο και υπόσταση...

Ο νέος νόμος, δυστυχώς, δεν θα έχει επιπτώσεις μόνο στα μέλη ΔΕΠ/ΕΠ αλλά σε ολόκληρη την Ακαδημαϊκή κοινότητα, φοιτητές και εργαζόμενους, και, κυρίως, στην ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

Κατεδαφίζονται οι Ακαδημαϊκές Σπουδές και τα Πτυχία και αντικαθίστανται με ταχύρρυθμα τριετή προγράμματα, μετατρέποντας την εκπαίδευση σε κατάρτιση. Με την «...πλήρη εφαρμογή των πιστωτικών μονάδων...» για την απόκτηση πτυχίου, θα αθροίζονται οι μονάδες που παίρνει ο σπουδαστής από μαθήματα Πανεπιστημίων/ΤΕΙ, αλλά και Ιδρυμάτων Δια Βίου Εκπαίδευσης, δηλαδή ιδιωτικά κολλέγια και δημόσια ΚΕΚ και ΙΕΚ.

Καταργούνται τα Τμήματα ως βασική ακαδημαϊκή και διοικητική μονάδα. Τα Τμήματα αντιστοιχούν σε Επιστήμες, σε γνωστικά αντικείμενα, δηλαδή, με συνοχή και αυτοτέλεια, όπως αυτά έχουν ιστορικά προσδιορισθεί και εξελιχθεί, και για αυτόν τον λόγο η ακαδημαϊκή οργάνωση σε Τμήματα υπάρχει σε όλα τα Πανεπιστήμια διεθνώς. Οι Σχολές ή τα Θεματικά Πανεπιστήμια αναφέρονται στη συνάφεια μεταξύ Επιστημών, δεν καταργούνται τα τμήματα. Παρότι στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια υπήρξαν στρεβλώσεις

στην ανάπτυξη της ανώτατης εκπαίδευσης, η αναγκαία διόρθωση δεν μπορεί να γίνει πλήττοντας ανιστόρητα την ακαδημαϊκή συγκρότηση των Πανεπιστημίων· ούτε η ανάγκη εισαγωγής των νέων φοιτητών σε ευρύτερες γνωστικές ενότητες απαιτεί τη διάχυση των Τμημάτων στις Σχολές. Ο θετικός αυτός στόχος μπορεί να επιτευχθεί με την καλύτερη οργάνωση των Σχολών και τον περιορισμό των στεγανών διαχωρισμών μεταξύ των Τμημάτων.

Προβλέπει μια εξαιρετικά επισφαλή εκχώρηση κρίσιμων αρμοδιοτήτων και υποδομών για την έρευνα, καθώς και πανεπιστημιακής περιουσίας σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Ουσιαστικά πρόκειται για την πλήρη ιδιωτικοποίηση σημαντικών λειτουργιών του ιδρύματος μέσα σε ένα ασαφές πλαίσιο, αφού οι πλήρεις αρμοδιότητες του, θα περιγραφούν από υπό έκδοση προεδρικά διατάγματα.

Άξιο αναφοράς είναι, επίσης, ότι στο νέο νόμο απλά **δεν υπάρχει καμία διάταξη σχετική με το άσυλο** έτσι ώστε η νομική του υπόσταση να απαλειφθεί. Πρόκειται για την **αποθέωση του πολιτικού αμοραλισμού**. Το Ακαδημαϊκό Άσυλο είναι θεσμός σύμφυτος με την έννοια του Πανεπιστημίου. Έχει κατακτηθεί με αγώνες και έχει μεγάλη συμβολική σημασία και βάρος.

Την χρονιά που πέρασε τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ δέχθηκαν την πιο άγρια επίθεση από την μεταπολίτευση, αποτέλεσμα της εφαρμοζόμενης από την κυβέρνηση "μνημονιακής" πολιτικής:

- μείωση της χρηματοδότησης των Ιδρυμάτων σε ποσοστά πάνω από 50% ,
- μείωση των αποδοχών των μελών ΔΕΠ/μελών ΕΠ ΤΕΙ κατά 20%,
- "πάγωμα" εξελίξεων μελών ΔΕΠ/μελών ΕΠ ΤΕΙ,
- άρνηση διορισμού νεοεκλεγμένων μελών ΔΕΠ/μελών ΕΠ ΤΕΙ,
- απόλυση απαραίτητων συμβασιούχων διδασκόντων (Π.Δ.407, ΕΕΠ ΤΕΙ),

- καταιγισμός παρανομών αντι-θεσμικών και αντι-επιστημονικών εγκυκλίων του Υπουργείου Παιδείας προς τα Ιδρύματα,
- δημιουργία κλίματος συκοφαντίας και απαξίωσης των Ακαδημαϊκών μετά από δήθεν "έρευνες της κοινής γνώμης" που δεν τηρούν ούτε τους στοιχειώδεις μεθοδολογικούς κανόνες

Και όλα αυτά χωρίς δυστυχώς να προβληθεί η παραμικρή αντίσταση από την ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ.

Μετά απ' όλα τα παραπάνω ήλθε το προσχέδιο νόμου της κ. Διαμαντοπούλου ως επιστέγασμα των προσπαθειών της κυβέρνησης να καταργήσει το δημόσιο, ακαδημαϊκό και δωρεάν Πανεπιστήμιο και ΤΕΙ.

Η Συσπείρωση Πανεπιστημιακών ριζικά αντίθετη στη φιλοσοφία και, κυρίως, στους σκοπούς που έρχεται να εξυπηρετήσει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο:

απορρίπτει το Προσχέδιο στο σύνολό του, απαιτεί την άμεση απόσυρσή του και δηλώνει ότι θα αγωνισθεί με κάθε μέσο για την επίτευξη αυτού του στόχου.

δηλώνει τη στήριξή της στην απόφαση της 67ης Συνόδου Πρυτάνεων

ζητά από το Υπουργείο (α) να εγκαταλείψει τη μέχρι σήμερα προσφιλή τακτική του δήθεν διαλόγου και της απαξίωσης των Πανεπιστημίων και ΤΕΙ και (β) να διαμορφώσει, μέσα στο επόμενο ακαδημαϊκό έτος, κατάλληλες συνθήκες για έναν ειλικρινή, ισότιμο και εποικοδομητικό διάλογο με την ακαδημαϊκή κοινότητα, λαμβάνοντας έτσι υπόψη του τις εποικοδομητικές προτάσεις της για την ουσιαστική αναμόρφωση των Πανεπιστημίων και των ΤΕΙ, καθώς και την προσφορά τους στην επιστήμη και στις ανάγκες της κοινωνίας.